

daje lađu pod zakup; (di vettura, cavalli) izdavalac (kola i konja) pod kiriju.

noléggio (-éggi), *m.* (di nave) najam; (di ruotabile) kirija; *contratto di* —, ugovor o najmu, ugovor o kiriji.

nolènte, *ag.* (lett.) koji ne će; *volènte o* —, htio ne htio, silom ili milom, bilo milom bilo silom.

nòlo, *m.* (di vettura) vozarina, kirija; (mar.) naval, brodarina; (la cessione) naimanje, davanje pod kiriju, u najam; *dare a* —, izdati u najam; *prèndere a* —, najmiti; uzeti pod kiriju; *da* —, za izdavanje pod kiriju; *ribasso di* —, sniženje vozarine.

nòmade, *ag.* skitnički, koji nema stalnog prebivališta; *viver* —, uvijek seliti, čegrtasiti. || *mpl.* skitnički narodi, nomadi.

nomarca (-chi), *m.* (stòr.) nomarh (namjesnik jednog od upravnih okružja (okruga) starog Egipta); (nella Grècia modèrna) nomarh.

nomare (nòmo), *v. a.* imenovati.

nome, *m.* ime; (fama) glas; (gram.) samostavnik; — *di battesimo*, ime, kršteno ime; — *di famiglia*, prezime, obiteljsko ime; *cambiamento di* —, promjena imena; *in* — *d' altro*, na tuđe ime, u ime trećega; *in* — *della legge*, u ime zakona; *in proprio* —, u svoje ime; *azioni senza* —, sramotna, gadna djela; *declinare il proprio* —, kazati svoje ime; *di* —, po imenu; — *sociale*, firma, društveno ime; *a* — *di*, u ime, za ime Boga; *aver* —, zvati se; *in* — *di quello che avete di più caro*, tako vam onoga, što vam je najmilije; *a* —, u (na) ime; — *proprio*, vlastito, sopstveno ime; *senza* —, bezimen, anonim; *indicare a* —, imenovati, naznačiti po imenu; *intestato a* —, upisan na ime; *lo conosco di* —, poznajem ga po imenu; *in* — *di Sua Maestà*, u ime Njegova Velikanstva; *chiamar le cose col loro nome*, pozivati stvari po njihovom imenu; *in* — *di Dio*, u ime Božje; *in* — *del re*, od strane kralja; *di cattivo* —, na zlu glasu; *aver* —, zvati se po, nositi (nećije) ime; *farsi* —, proslaviti se.

nomea, *f.* glas, ime; (spreg.) zao glas; *si acquistò* —, na zlu gla-

su je; (rinomanza) dobar glas, slava; *si acquistò* —, slovi, proslavio se.

nomenclatura, *f.* (archeol. e lett.) nomenklatura (skup tehničkih riječi neke nauke ili vještine; sve riječi nekog rječnika); zbirka riječi, imena; katalog.

nomignolo, *m.* (lett.) nadimak.

nòmina, *f.* imenovanje, naimenovanje, postavljanje (na zvanje); (biglietto d' ingresso) cedulja, pozivnica, koja glasi na ime; *sovran* —, previšnje imenovanje; *decreto di* —, odluka o imenovanju; *diritto di* —, pravo imenovanja.

nominale, *ag.* imeni, nominalan, poimeničan, koji sadržava u sebi imena; koji glasi na ime; *azione* —, akcija na ime; *appello* —, zvanje po imenu, poimence.

nominalismo, *m.* (filos.) nominalizam (filozofski nazor, koji naučava, da su vrste, rodovi, bića, čista i prosta imena; protivno realizmu).

nominalmente, *av.* poimence, poimenično; samo po imenu.

nominanza, *f.* (arc.) dobar glas; zao glas; (rinomanza) slava; *esser in* —, sloviti, biti na glasu.

nominare (nòmino), *v. a.* imenovati, naimenovati, nazvati; dati ime; naznačiti, označiti, odrediti; (a impiego, ufficio) postaviti (na zvanje); izabrati; — *cavalière*, imenovati vitezom; — *d' uffizio*, izabrati i postaviti službeno, po zvaničnoj dužnosti. || *-arsi*, *v. r.* kazati svoje ime; zvati se; nazvati se.

nominatamente, *av.* poimence, naročito.

nominativamente, *av.* imenom, po imenu.

nominativo, *m.* (gram.) prvi ili imeniteljni padež, nominativ; podmet.

nominato, *p. p.* di *nominare*. || *ag.* glasovit, slavan, na glasu.

nominare, *m.* (eccl.) imenovaoc.

nòmine, *m.* *rifarsi dal* — *patris*, početi iz početka.

nominazione, *f.* imenovanje, naimenovanje, postavljanje (na zvanje).

non, *av.* (con vèrbo) ne; (con altra parola negativa nella frase) ne; — *fare, dire*, ne čini, ne govori, nemoj činiti, nemoj govoriti; —